

ΤΑ ΚΑΣΤΡΑ ΤΗΣ ΕΝΕΤΟΚΡΑΤΙΑΣ

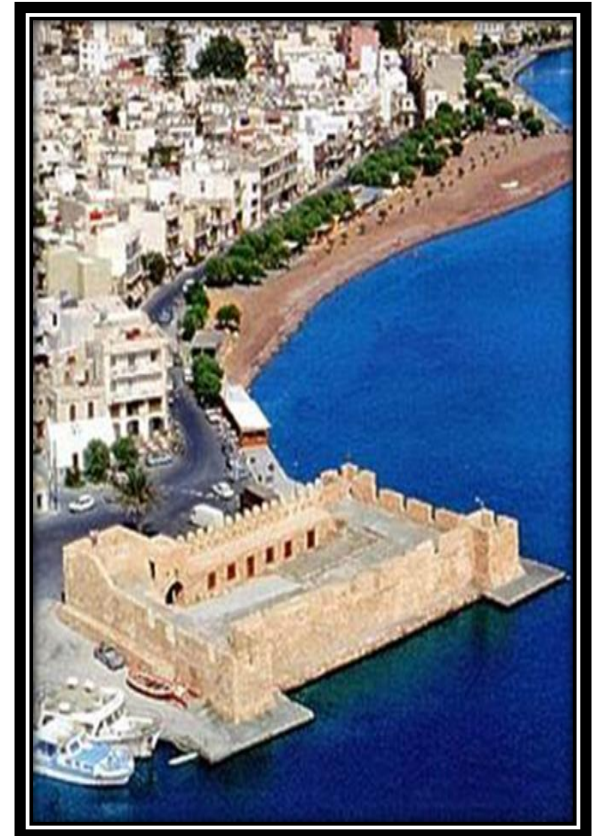

Κάστρο Ιεράπετρας

Οι Ενετοί κατέλαβαν την Κρήτη το 1212. Η Ενετοκρατία κράτησε στην Ιεράπετρα από τον 13ο μέχρι τον 17ο αιώνα. Ο Καλές της Ιεράπετρας χτίστηκε από τους Ενετούς τον 13ο αιώνα, για να προστατεύει την πόλη και το λιμάνι της. Επίσης, μία εκδοχή αναφέρει πως το κάστρο χτίστηκε το 1212 από το Γενοβέζο πειρατή Ερρίκο Πεσκατόρε που αμέσως το πούλησε στους Ενετούς. Το 1508 καταστράφηκε από σεισμό. Οι ζημιές που προκλήθηκαν τότε, δεν αποκαταστάθηκαν πλήρως

λόγω του μήκους και του μεγέθους. Το κάστρο ενισχύθηκε αργότερα, το 1626, από τον Φραντζέσκο Μοροζίνι. Όταν η Ιεράπετρα έπεσε στα χέρια των Τούρκων το 1647, το κάστρο επιδιορθώθηκε. Από τότε κρατάει και το όνομα «Καλές» ή αλλιώς «Κάστρο Ιεράπετρας». Οι Τούρκοι έχτισαν και ένα μεγαλύτερο κάστρο στην Ιεράπετρα, καθώς και τείχη που περιέβαλλαν την πόλη που γκρεμίστηκε από τους ενθουσιασμένους κατοίκους μετά την απελευθέρωση από τους

Τούρκους. Από το κάστρο αυτό ελάχιστα ανθρώπινα ίχνη σώζονται και σήμερα.

Κάστρο Αλεξάνδρου

Το 1800 η κατάσταση στην περιοχή της Λευκάδας ήταν πολύ άσχημη. Με την επίσημη συμφωνία του Κάμπο Φόρμιτο 1797 και με τη διάλυση της Ενετικής Δημοκρατίας, η Γαλλία «κληρονομεί» τις ενετικές κτήσεις, δηλαδή τα νησιά του Ιονίου Πελάγους. Την ίδια εποχή στην περιοχή ασκεί τη δική του πολιτική ο Βεζύρης των Ιωαννίνων, Αλή Πασάς Τεπελενλής, εκμεταλλευόμενος προς το δικό του όφελος την πολιτική αστάθεια στην Ευρώπη και την παρακμή της κεντρικής διοίκησης της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Με αφορμή την κήρυξη του πολέμου των ρωσο-τουρκικών δυνάμεων εναντίον της Γαλλίας τον Σεπτέβριο του 1798, ξεκινάει συστηματική επίθεση εναντίον των πρώην ενετικών κτήσεων: του Βουθρωτού, της Πάργας, της Πρέβεζας και της Λευκάδας. Στη συνέχεια τα

τουρκαλβανικά στρατεύματα καταλαμβάνουν αμαχητί τη Βόνιτσα, στις 24 Οκτωβρίου 1798 και αμέσως μετά ο στρατός του Αλή Πασά στρατοπεδεύει στην περιοχή μεταξύ των χωριών Περατιά και Πλαγιά. Η κατάληψη της Λευκάδας έχει προγραμματιστεί για τα τέλη του Οκτωβρίου του 1798.

Κάστρο της Ανδρούσας

Το κάστρο αυτό χτίστηκε από τον πρίγκιπα της Αχαΐας και Βαρόνο της Καλαμάτας, Γουλιέλμο Β' Βιλλαρδουίνο μετά το 1250. Η χρονολογία του κτισίματος του κάστρου, φαίνεται στο Αραγωνικό «Χρονικό του Μορέως». Το 1381 πέρασε στους Ναβαρραίους (ή Ναβαρρέζους), οι οποίοι πήραν την εξουσία στο Πριγκιπάτο της Αχαΐας και είχαν έδρα τους την Ανδρούσα. Οι Ναβαρραίοι ήταν μια στρατιωτική μισθοφορική ομάδα, που έδρασε τον 14ο αιώνα σε διάφορες χώρες της Ευρώπης, αλλά κυρίως στην Ελλάδα, που εκείνη την εποχή ήταν κάτω από την κυριαρχία κρατιδίων που είχαν ιδρύσει οι Σταυροφόροι. Την αποτελούσαν κυρίως στρατιώτες από τη Ναβάρρα (βόρεια περιοχή της Ισπανίας) και τη Γασκώνη (νότια περιοχή της Γαλλίας). Το 1378 ήρθαν για πρώτη φορά στην Πελοπόννησο, στην υπηρεσία του τάγματος του Αγίου Ιωάννη της Ρόδου. Το κάστρο αποτελούσε κατά την Φραγκοκρατία έδρα δικαστή και γνώρισε αυτή την περίοδο μεγάλη ανάπτυξη. Κατά την Ενετοκρατία αποτελούσε σημαντικότερο κάστρο, ακόμα και από αυτό της Καλαμάτας. Το 1462 το κάστρο κατέλαβε ο Μωάμεθ Β' ο Πορθητής κι από κείνη τη στιγμή μέχρι την Ελληνική Επανάσταση, το κάστρο πηγαινοερχόταν στην κυριαρχία των Τούρκων και των Ενετών.

Όλγα Διακουμάκου
Σεμέλη Δημητρακοπούλου
ΣΤ'1

